

og jeg har ogsaa fundet, at den var uretfærdig, ikke mindst fordi Loven har tilbagevirkende Kraft. Jeg er derfor meget glad ved denne Ændring, og selv om Lovforslaget ikke havde indeholdt andet end dette, vilde jeg have været glad ved det og vilde have været med til at faa det gennemført.

Saa skal jeg omtale Ændringen i § 7 til Lovens § 21. Denne Ændring er jeg mindre glad ved. Jeg havde hellere set Ændringen vedtagen saaledes, som den var foreslaaet af den højtærede Minister i det andet Ting. Jeg finder, at 20 Kr. er en tarvelig Betaling for at føre Ministerialbogen, Kommunionbogen og Tillysningsbogen, men man kan jo sige, at det er den Betaling, som man før fik for disse Arbejder, hvortil saa kom Kirkens Rengøring o. s. v. Ja, det ser jo ud til, at Kirkesangeren og Kirkebylæreren ved Loven af 1899 har vundet en Del, idet de have faaet de 30 Kr. og de 80 Kr.s Tillæg, men det er i Virkeligheden uden større Betydning, fordi der er mange Kirkesangere og Kirkebylærere, som have faaet mindre Begyndelsesløn trods dette Tillæg, end de have faaet før. Jeg kan saaledes oplyse for mit eget Vedkommende, at jeg før Skolelovens Ikrafttræden fik udbetalt konstant af Kommunekassen 111 Kr. mere, end jeg nu faar, og jeg har hørt Lærere sige, at de ogsaa have faaet ikke saa lidt mindre. Men trods det, at jeg er mindre tilfreds med denne Bestemmelse, skal jeg ikke forsøge at faa den forandret. Jeg vil ikke lægge Sten i Vejen for dette Lovforslag, og derfor vil jeg udtale min Tilslutning til og min Glæde over det, som det foreligger.

Sonne: Ligesom de ærede Medlemmer, der allerede have udtalt sig om det foreliggende Forslag, finder ogsaa jeg, i god Overensstemmelse med mine ærede Partifæller, at Forslaget i det store og hele maa betragtes som en Forbedring af Skoleloven af 24. Marts 1899. Som hensigtsmæssige og altsaa anbefalelsesværdige turde der saaledes være al Anledning til at hilse Bestemmelserne om Anciennetets Beregning for Andenlærere og Lærere paa Landet, og endvidere Bestemmelsen om, at de unge Lærere efter allerede to Aars Virksomhed kunne opnaa fast Ansættelse, for saa vidt de have naaet 25 Aars Alderen. Ogsaa Bestemmelserne om Mulkteringsreglerne, om Oprettelsen af Lærerraad i Købstæderne og om de forøgede Tilskud til Privatskolerne turde være

vel motiverede med det praktiske Livs Krav. Men sideordnet ved denne Erkendelse af, at Lovforslaget saaledes i sin Helhed møder frem med et tiltalende Indhold, turde der dog være Plads for Affattelsen af en Ønskeseddel, en Ønskeseddel, som i Henhold til det, jeg her har udtalt, mindre tager Sigte paa, hvad Lovforslaget indeholder, end paa, hvad det ikke indeholder. Det foreliggende Lovforslag møder jo frem her i Tinget paa et forholdsvis fremskredet Stadium af Samlingen, og det vides endvidere, at det først efter meget indgaaende Forhandlinger i det andet Ting har opnaaet det her foreliggende Tilsnit. Med disse Omstændigheder for Øje turde der være Anledning til at udvise nogen Resignation ved Affattelsen af den Ønskeseddel, som Forslaget ellers frister til at udfærdige. Idet jeg holder mig denne Betragtning for Øje, kan jeg indskrænke mig til her kun at fremdrage et Par Punkter, for hvis Vedkommende jeg kunde ønske, at der kunde indføres Ændringer i Lovforslaget. Det første Punkt sigter til Bestemmelsen i sidste Punktum af § 8 b., som omhandler Anciennetetsberegningen for den Timelærervirksomhed, der inden denne Lovs Ikrafttræden maatte være efterfulgt af fast Ansættelse. Det forekommer mig, at denne Bestemmelse kun i ringe Grad imødekommer de Ønsker, der ved Sagens Behandling i det andet Ting vare opstillede af forskellige Mindretal, Ønsker, som gik ud paa, at saavel Timelærervirksomhed som Konstitution i al Almindelighed skulde medtages ved Anciennetetsberegningen, uanset, om saadan Virksomhed havde været udøvet ved den Kommunes Skolevæsen, hvor fast Ansættelse opnaaedes. Det forekommer mig, at Formuleringen af den her nævnte Bestemmelse tyder paa, at de Mindretal, der have holdt paa en for Lærerne gunstig Anciennetetsberegning, have ladet sig lede af den gode gamle Regel, at et magert Forlig er bedre end en fed Proces. Det opnaaede Forligsresultat, saaledes som det fremgaar af denne Bestemmelse, forekommer mig imidlertid at være uforholdsvis magert, af den Grund, at der ikke er tildelt Konstitution en Sidestilling med Timelærervirksomhed. Det synes dog at ligge nær, at Konstitutionen snarere end Timelærervirksomheden har Karakter af fast Ansættelse og ikke burde stilles ringere end Timelærervirksomheden over for Anciennetetsberegningen. Vi se jo ogsaa, at Lovforslaget sammenstiller Konstitution og Timelærervirksomhed ved Anciennetetsberegningen,